

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/14/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010089
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8718010089.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Moniky Halkociovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.12.2019, v trestnej veci proti obžalovanému P. A. N., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/13/2018 zo dňa 13.11.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolania okresného prokurátora a obžalovaného P. A. N..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného P. A. N. vinným zo spáchania prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona a to na tom skutkovom základe, že

dňa 16.08.2017 okolo 16.35 hod. potom, čo požil alkoholické nápoje, ktoré zvýšili hladinu alkoholu v jeho dychu na najmenej 0,63 mg/l vydychovaného vzduchu (1,32 promile koncentrácie v krvi), po ceste č. III/3080, v smere od Popradu na Veľký Slavkov, okres Poprad, viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky ŠKODA SUBERB, evidenčné číslo S., pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície Okresného riaditeľstva PZ Poprad - Okresný dopravný inšpektorát Poprad.

Za to mu podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložil peňažný trest vo výmere 2.500,- eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, mu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona mu uložil trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 30 (tridsať) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote obžalovaný odvolanie, ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom zvoleného obhajcu. V písomných dôvodoch po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že v konaní pred súdom boli porušené jeho práva na spravodlivý process poukazom na na čl. 42 ods. 2 Ústavy SR na zásadu dodržiavania právnych predpisov a na zabezpečenie rovnakého práva stranám v konaní, čo vyplynulo z nasledovných skutočností. Trestným rozkazom Okresného súdu v Poprade č. k. 4T 13/2018 zo dňa 05.02.2018 bol uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona na tom základe, ako je uvedené v skutkovej vete výroku tohto rozhodnutia, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výmere 1 200,00 € a súčasne aj náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov a uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 18 mesiacov. Na to dňa 13.11.2018 bol rozsudkom Okresného súdu v Poprade sp. zn. 4T13/2018-279 a teda tým istým súdom,

dokonca pri zmenenom skutkovom stave veci v jeho prospech, lebo oproti trestnému rozkazu, bola ustálená menšia hladina alkoholu v krvi, teda už nie 1,38 promile ale 1,32 promile, uznaný vinným z toho istého prečinu, za čo už mu bol uložený peňažný trest vo výmere 2 500,00 € a trest zákazu činnosti 30 mesiacov. Teda, v podstate dvojnásobne prísnejší ako pred niekoľkými mesiacmi. Medzi vydaním trestného rozkazu a vyhlásením rozsudku nedošlo k žiadnej zmene skutočností, majúcich vplyv na ukládanie trestu a jeho výmery. A to vzhľadom na hodnotenie mojej osoby, spôsob a okolnosti spáchania prečinu, zavinenie, následok, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. Ust. § 2 ods. 7 Tr. poriadku vyjadruje požiadavku spravodlivého prejednávania veci nezávislým a nestranným súdom. Tvrdí, že okresný súd objektívne a nestranne, vzhľadom na vyššie citované nepostupoval a takým spôsobom potom aj postupoval pri dokazovaní a vyhodnocovaní dôkazov, kedy podľa jeho názoru bral do úvahy výlučne dôkazy v jeho neprospech a dôkazy, ktoré zákonným spôsobom navrhoval vykonať a ktoré by boli vyzneli v jeho prospech, neakceptoval. Tvrdí, že súd za takejto situácie neakceptoval základné zásady trestného konania, vyjadrené v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. poriadku. Táto zásada uvedená v ods. 10 predpokladá náležité zistenie skutkového stavu veci, pretože je to nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci predovšetkým predpokladá povinnosť orgánov činných v trestnom konaní obstarávať dôkazy z úradnej povinnosti, právo strán obstarávať dôkazy a povinnosť orgánov činných v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou pristupovať k objasňovaniu okolností a vykonávaniu dôkazov, svedčiacich proti obvinenému a okolnosti a dôkazov svedčiacich v prospech obvineného. Ako je zrejmé z obsahu spisu a z dôkazov v spise sa nachádzajúcich, nie je sporná tá skutočnosť, že dňa 16.08.2017 o 16,35 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda, bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície, podrobil sa dychovej a neskôr krvnej skúške na alkohol a bolo sporné, či hladina alkoholu v krvi bola nad 1 promile alebo bola taká, ako to ustálil okresný súd vo svojom rozsudku, teda 1,32 promile koncentrácie v krvi. Za účelom tohto zistenia boli produkované dva rovnocenné dôkazy. A to dôkaz poskytnutý jednou stranou v konaní, teda obžalobou a rovnocenný dôkaz poskytnutý druhou stranou v konaní a to obvineným. Obžaloba poskytla dôkaz na preukázanie tejto rozhodujúcej skutočnosti a to znalecký posudok znalca Z.. Z. E., ktorý síce nekonštatoval, ale len vyslovil názor, že obvinený mohol mať v čase ukončenia jazdy o 16,35 hod. koncentráciu 1,32 až 1,38 promile, t.j. 0,63 - 0,66 mg/1 etylalkoholu vo vydychovanom vzduchu. Súd sa potom priklonil, berúc do úvahy tento znalecký posudok, ako aj výsluch znalca na pojednávaní k tomu, že v čase o 16,35 hod. dňa 16.08.2017 tak, ako je uvedené v skutkovej vete výroku, viedol motorové vozidlo s hladinou koncentrácie alkoholu v krvi najmenej v množstve 1,32 promile. Ako obvinený v zmysle zákona predložil súdu odborne rovnocenný znalecký posudok znalca Z.. N. Z. č. 12/2018 zo dňa 22.04.2018, v ktorom tento znalec jednoznačne konštatuje, že obvinený mal dňa 16.08.2017 v čase o 16,35 hod. koncentráciu alkoholu v krvi vo výške 0,95 až 1,32 promile. Na rozdiel od znalca Z.. E., ktorý len predpokladá, že mohol mať hladinu alkoholu v krvi v kritickom čase od 1,32 do 1,38 promile, znalec Z.. Z. jednoznačne konštatuje na základe vysoko odborných analýz, že mal koncentráciu alkoholu v krvi od 0,95 až 1,32 promile. Pokiaľ by sa teda súd priklonil k znaleckému posudku znalca Z.. Z., musel by konštatovať, že v kritickom čase výška hladiny alkoholu v krvi určite bola najmenej 0,95 promile a nebolo by ho možné uznať vinným z trestného činu, ale jeho konanie by mohlo napĺňať znaky priestupku. V odôvodnení rozsudku súd konštatuje, že nebolo potrebné vykonať výsluch ním navrhovaného znalca Z.. Z., pretože znalec Z.. E. tieto skutočnosti náležite vysvetlil. Nestotožňuje sa s takým záverom okresného súdu. Totiž takisto, ako vysvetlil tieto nezrovnalosti znalec E. vo vzťahu k znalcovi Z., mohol aj znalec Z. tieto nezrovnalosti vysvetliť vo vzťahu k znalcovi E.. Pokiaľ by obaja znalci zotrvali na svojich záveroch v záujme spravodlivého rozhodnutia, by nič nebránilo súdu pribrať do konania pre vyriešenie tejto dôležitej otázky znalecký ústav a tým, že súd takto nekonal, porušil výsostné právo na spravodlivý proces, ktoré spočíva aj v práve na obhajobu a ako aj v povinnosti vykonávať dôkazy tak v prospech ako aj neprospech obvineného. Súd podľa môjho názoru nekonal tiež objektívne a dovolím si tvrdiť aj nestranne, keď odmietol vykonať výsluch svedka, ktorého dokonca navrhovala vypočuť aj obžaloba a to pracovníka pri odbere krvi ako svedka na zistenie skutočnosti okolnosti pri odbere krvi. Absolútne neobstojí tvrdenie súdu na str. 6 ods. 1. rozsudku, kde tento konštatuje, že vykonaním dôkazov a to predovšetkým výsluchom znalca Z.. Macka, obvinený len sledoval iba predlžovanie súdneho konania, pretože to vôbec nedáva zmysel. A je to konštatovanie v rozpore so zákonom. Ako je všeobecne známe, v čase skutku bol vo funkcii primátora mesta S. a súd preto mohol mať dôvod sa domnievať, že bude sa opätovne uchádzať o post primátora a preto do konania volieb chcel oddialiť možné vyhlásenie rozsudku. Upozornil však, že v čase konania jeho veci na súde, výslovne prehlásil, že nebude kandidovať na post primátora a nakoniec ani nekandidoval. Možno, že toto jeho vyjadrenie je pre konkrétnu vec právne irelevantné. Avšak vzhľadom na „zvláštny“ postup súdu, keď zdvojnásobil z neznámych príčin trest oproti trestnému rozkazu, keď mu zamietol vykonať

dôkazy svedčiace v jeho prospech, považuje toto za potrebné uviesť. Vzhľadom na vyššie citované navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok, pretože boli porušené ustanovenia, ktorými sa malo zabezpečiť objasnenie veci a to aj preto, že súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie, aby rozsudok zrušil a vrátil prvostupňovému súdu, aby ho v potrebnom rozsahu znovu prejednal a znovu rozhodol.

V zákonom stanovenej lehote predmetný rozsudok odvolaním napadol, čo do výroku o treste aj okresný prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku a podstatných dôvodov, ktoré viedli súd k správne ustálenému skutkovému stavu a jeho právnomu posúdeniu - pri

hodnotení jednotlivých dôkazov predložených oboma stranami konania uviedol, že okresný súd síce dospel k správnomu záveru o možnom, do úvahy prichádzajúcom druhu trestu, uloženého obž. P. A. N., avšak k nesprávnemu záveru vo vzťahu k výmere uložených druhov trestov a to tak trestu peňažného ako aj trestu

zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel. V uvedenom smere okresný súd rozhodol o výmere jednotlivých druhov trestu v rozpore s ustanovením § 34 ods. 1 Tr. zákona, z hľadiska účelu trestu, plnenia jeho úlohy, z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie, pri nedôslednom vyhodnotení základných zásad pre ukládanie a výmeru peňažného trestu v nadväznosti na status osoby obžalovaného, jeho majetkové pomery minimálne z pohľadu príslušných ustanovení zákona č. 253/1994 Z.z., o právnom postavení a mzde starostov obcí a primátorov miest, v znení neskorších predpisov (§ 4 ods. 1 bod 8., § 4 ods. 2/ citovaného právneho predpisu), a taktiež zásad pre ukládanie a výmeru trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel minimálne z pohľadu zistených skutočností z výpisu z evidencie priestupkov ohľadne spáchaných priestupkov na úseku dopravy zo strany obžalovaného v minulosti. Má za to, že pri správnom vyhodnotení vyššie uvedených skutočností zo strany samosudcu, výmera jednotlivých druhov uložených trestov by bola jednoznačne prísnejšia, zodpovedala by charakteru a závažnosti trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaný mal dopustiť, bol by tak jednoznačne splnený účel trestu, majúci vplyv tak na individuálnu, ale hlavne na generálnu prevenciu. Vzhľadom na uvedené, preto navrhol krajskému súdu, ako súdu odvolaciemu, aby postupom podľa § 321 ods. 1 písm. f/ Tr. poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 4 T 13/2018-279 zo dňa 13.11.2018, v časti čo do jeho výroku o treste a následne v zmysle § 322 ods. 3/ Tr. poriadku sám rozhodol o uložení prísnejšieho peňažného trestu s prísnejšou výmerou náhradného trestu pre prípad úmyselného marenia výkonu peňažného trestu, za súčasného uloženia prísnejšej výmery doby výkonu trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, pritom prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Po takomto preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného a okresného prokurátora nie je dôvodné.

Prvostupňový súd totižto vykonal dokazovania náležitým spôsobom v potrebnom rozsahu, vykonané dôkazy potom vyhodnotil v súlade so zákonom, preto správne zistil skutkový stav a to v rozsahu potrebnom pre jeho rozhodnutie. Vzhľadom k tomu, preto urobil zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o vine. Svoje skutkové a právne závery súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku v potrebnom rozsahu a presvedčivo odôvodnil, preto sa odvolací súd s jeho argumentáciou plne stotožnil a v podrobnostiach na ňu odkazuje.

Aj preto vzhľadom na uvedené, na skutočnosť, že odvolacie konanie pred krajským súdom je v spojení s konaním pred prvostupňovým súdom, konaním tvoriacim jeden celok, keďže predmet konania je totožný - krajský súd nemá dôvod opätovne bližšie rekapitulovať (opakovať) dôkazy a skutočnosti z nich plynúce, na podklade ktorých prvostupňový súd urobil záver o vine obžalovaného a o druhu a výmere trestu, tak ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

Odvolací súd preto upriamil pozornosť predovšetkým na reakciu proti odvolacím námietkam obžalovaného ako aj okresného prokurátora a pritom zohľadnil len tie, ktoré sú právne relevantné,

týkajúce sa podstaty predmetu konania, majúce vplyv na posúdenie zákonnosti a dôvodnosti odsúdenia obžalovaného a určeného druhu a výmery trestu.

V tejto súvislosti je potom potrebné zdôrazniť, že podstatný obsah odvolacích námietok, (hlavne obžalovaného) ktorými argumentoval, už predniesol v priebehu dokazovania v konaní pred súdom prvého stupňa, s ktorými sa vyčerpávajúci spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd vysporiadal a ktoré si aj odvolací súd osvojil.

Krajský súd preto v ďalšom postupe túto argumentáciu len dopĺňa o fakty plynúce z vykonaného dokazovania, ktoré v súhrne s dôvodmi už uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vedú k záveru o náležitom zistení skutkového stavu veci pre meritórne (konečné) rozhodnutie v posudzovanej veci obžalovaného P.. A. N..

V prvom rade je teda potrebné uviesť, že obsah odvolacích námietok obžalovaného nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, resp. niektoré dôkazy účelovo hodnotí a vykladá vo svoj prospech, nie úplne a bez konfrontácie s dôkazmi inými, produkovanými v rámci dokazovania.

Krajský súd má za to, že v danom prípade tak, ako to prezentuje obžalovaný v odvolacích námietkach, mala byť spornou tá skutočnosť, či obžalovaný P.. A. N. v čase, kedy viedol osobné motorové vozidlo dňa 16.08.2017 po ceste v smere od mesta Poprad do obce Veľký Slavkov a bol zastavený hliadkou polície - bol pod vplyvom alkoholických nápojov v takom rozsahu, že hladina (hodnota) alkoholu v krvi obžalovaného predstavovala najmenej 0,4762 alkoholu v krvi - teda aspoň jedno promile. Uvedená hodnota je totižto takou hodnotou, pri ktorej podľa lekárskej vedy žiadny, teda ani nadpriemerne disponovaný vodič motorového vozidla, nie je schopný bezpečne viesť motorové vozidlo a naplní tým základnú skutkovú podstatu trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona.

Pre ustálenie tejto „spornej“ skutočnosti, či mal alebo nemal obžalovaný požitie alkoholické nápoje v rozsahu aspoň jedného promile alkoholu v krvi, bolo potrebné vykonať znalecké dokazovanie z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia súdneho lekárstva (toxikológie, alkohológie).

V hodnotenom prípade mal okresný súd k dispozícii hneď dva znalecké posudky z uvedeného odvetvia a to posudok znalca Z.. Z. E., ktorý bol pribratý do konania ešte orgánmi činnými v trestnom konaní v rámci prípravného konania a znalecký posudok Z.. N., (v čase konania verejného zasadnutia - nebohý), ktorý vypracoval na žiadosť obžalovaného a bol predložený ako dôkaz v konaní pred súdom.

Z obsahu oboch znaleckých posudkov (aj keď posudok znalca Z.. Z. bol prečítaný na hlavnom pojednávaní len ako listinný dôkaz) vyplýva, že závery znaleckých posudkov si navzájom neodporujú, ale hlavne oba posudky vychádzali z totožných vstupných údajov a to dychových skúšok vykonaných obžalovaným po zastavení hliadkou ODI v Poprade dňa 16.08.2017 od 16.39 hod. do 18.30 hod. na prístrojoch AlcaQuant - 6020 plus sériového čísla A409758, A409761 a súčasne, a to hlavne výsledky toxikologických vyšetrení krvi obžalovaného z dvoch odberov krvi zo dňa 16.08.2017 o 19.30 hod. a 20.00 hod.

Po zhodnotení skutočností plynúcich z týchto meraní, resp. vyšetrení potom obaja znalci zhodne uzavreli opierajúc sa o výsledky toxikologických vyšetrení, vzoriek krvi odobratej obžalovanému v uvedený deň v čase 19.30 hod., 20.00 hod. po spätnom prepočte na čas skutku, kedy bol hliadkou obžalovaný zastavený - o 16.35 hod., že dolná hranica hodnoty koncentrácie alkoholu v krvi bola 0,95 g/kg (promile) a horná hranica hodnoty bola stanovená na hranici 1,32 g/kg (promile).

Tieto hodnoty boli použité ako najnižšia hodnota a najvyššia hodnota koncentrácie alkoholu v krvi z oboch meraní toxikologických vyšetrení tzv. plynovou chromatografiou vzoriek krvi obžalovaného dňa 16.08.2017 o 19.30 hod. z výsledkov 1,08 - 1,32 g/kg (promile) a z toho istého dňa o 20.00 hod. z výsledkov 0,95 - 1,26 g/kg (promile).

Ďalej je potrebné zdôrazniť, že zatiaľ čo znalec Z.. E. odpovedal (na všetky položené otázky vyšetrovateľa - splniac si tak úlohy, ktoré mu boli zadané v rámci znaleckého dokazovania), hodnotil a zohľadnil pre samotný záver znaleckého posudku aj výsledky dychových skúšok, tak znalec Z.. Z. na

výsledky dychových skúšok neprihliadal vôbec, zdôvodniac to (pomerne rozsiahlou a vyčerpávajúcou) argumentáciou, že tieto merania sú v porovnaní s toxikologickým vyšetrením odobratých vzoriek krvi na vyšetrenie koncentrácie alkoholu tzv. plynovou chromatografiou neporovnateľne nepresnejšie a teda nespoľahlivejšie. Dôkazom toho bol (pre znalca Z.. Z.) nevysvetliteľný pokles hodnoty alkoholu v dychu pri prvom opakovanom (v poradí druhom) meraní v čase 17.00 hod. z pôvodnej hodnoty 0,66 mg/l etylalkoholu vo vydychovanom vzduchu na 0,25 mg/l etylalkoholu vo vydychovanom vzduchu, ktorý pripísal nespoľahlivosti použitého meracieho prístroja.

Krajský súd má však za to, že rozhodnutie okresného súdu opierať svoje závery o hodnote hladiny alkoholu v krvi u obžalovaného - o závery znaleckého posudku Z.. E. a vykonať znalecký posudok Z.. Z. len ako listinný dôkaz (bez jeho výsluchu) - je možné považovať za postup zákonný, procesne spôsobilý, ale predovšetkým vecne správny.

Dokazovaním bolo totižto bez pochybností preukázané, že postup službukonajúcich príslušníkov ODI v Poprade pri vykonaní dychovej skúšky obžalovaného bol plne v súlade so služobným (procesným) postupom, pričom táto dychová skúška bola vykonaná na riadne schválených a certifikovaných prístrojoch na to určených zn. AlcoQuant 6020 plus a následne sa aj zákonným spôsobom tieto výsledky meraní preniesli do dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Nebol produkovaný žiadny dôkaz, ktorý by zákonnosť výsledkov meraní týmito prístrojmi spochybnil, kde znalcom Z.. E. bolo opakovane vysvetlené, čo mohlo spôsobiť takýto výrazný pokles a zase nárast etylalkoholu vo vydychovanom vzduchu medzi prvým meraním o 16.39 hod. (0,66 mg/l), druhým meraním o 17.00 hod. (0,25 mg/l) a tretím meraním v čase o 17.16 hod. (0,68 mg/l). Bolo predsa dokázané, že obžalovaný pred druhou dychovou skúškou požil 2 až 3 dcl vody, čo môže spôsobiť tzv. difúzne strhnutie hodnoty alkoholu do tkanív organizmu, čo sám znalec Z.. Z. opísal (ako možný dôvod nepresnosti v meraní), no zásadným spôsobom túto skutočnosť nehodnotil (len uviedol, že by muselo ísť o množstvo vypitého nealkoholického nápoja cca 1-2 litre).

Z pohľadu doposiaľ uvedeného, potom podľa krajského súdu neexistuje žiadny rozumný dôvod spochybňovať namerané hodnoty etylalkoholu v dychu obžalovaného uvedenými prístrojmi tak, ako to bolo aj ustálené v skutkovej vete odvolaním napadnutého rozsudku, keď v čase okolo 16.35 hod. mohol mať obžalovaný 0,63 mg/l vydychovaného vzduchu alkoholu (1,32 promile koncentrácie v krvi).

Rovnako tak je potrebné zdôrazniť, že znalec Z.. Z. pri hodnotení toxikologických vyšetrení hodnoty alkoholu vo vzorkách krvi obžalovaného sa vyhol zohľadneniu podstatnej skutočnosti majúcej vplyv na výsledky týchto vyšetrení a to koľko času uplynulo od posledného požitia alkoholických nápojov, resp. od kedy bol obžalovaný ako vodič hliadkou polície zastavený.

Znalec Z.. Kováč totižto opakovane, ako v rámci výsluchu v konaní pred okresným súdom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.11.2018, tak aj pri výsluchu pred krajským súdom na verejnom zasadnutí, konanom dňa 10.12.2019 zdôraznil, že v prípade hodnotenia koncentrácie krvi v dvoch rôznych časových rovinách sa v odbornej literatúre konštatuje, že výsledok neskoršieho odberu krvi býva menej presný ako výsledok skoršieho odberu, inak povedané, čím neskôr je odber vykonaný a na jeho základe vykonaný spätný prepočet, tým sa presnosť výpočtu znižuje. Uvedené potom na verejnom zasadnutí menovaný znalec doplnil tak, že pri hodnotení výsledkov odberu krvi tzv. metódou plynovej chromatografie je potrebné prihliadať na prvý odber od ukončenia jazdy, nakoľko zo súdneho hľadiska sa spätný prepočet z druhého krvného odberu hodnotí ako postup „non lege artis“, čo znamená, že aj keď je ho možné technicky vykonať, ako to bolo zadané v uznesení vyšetrovateľa, jeho výsledok nie je rozhodujúci oproti výsledku z prvého krvného odberu. Skutočnosť, že boli vykonané dva krvné odbery, slúžila na ozrejmienie poklesu koncentrácie etanolu v krvi menovaného, kde menovaný sa nachádzal v odbúrávacej fáze alkoholemickéj krivky.

V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že z takto vykonaného dokazovania potom vyplynula aj skutočnosť, že pri tretej dychovej skúške bola zistená zvýšená hodnota alkoholu vo vydychovanom vzduchu a to s výsledkom 0,68 mg/l etylalkoholu, čo predstavuje hodnotu 1,43 g/kg promile etylalkoholu v krvi, čo znalca Z. viedlo k dôvodnému záveru, že obžalovaný sa medzi prvou a treťou dychovou skúškou, keďže až pri štvrtej dychovej skúške v čase 17.32 hod. dochádza k miernemu poklesu

hladiny, nachádzal - nie v odbúrávacej fáze - ale v strebávacej fáze alkoholemickej krivky, čo zásadným spôsobom spochybňuje výpoveď obžalovaného, že alkoholické nápoje prestal požívať cca o polnoci z dňa 15.08.2017 na 16.08.2017.

Z pohľadu doposiaľ uvedeného - skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania vo svojom súhrne vedú aj podľa krajského súdu k dôvodnému záveru, ako to správne ustálil aj okresný súd, že pri zohľadnení všetkých produkovaných dôkazov rozhodných pre určenie hodnoty alkoholu v krvi obžalovaného v čase, kedy viedol motorové vozidlo a bol zastavený príslušníkmi polície, že bol po požití alkoholických nápojov s hodnotou alkoholu v krvi nad jedno promile presahujúcou (lekárskou vedou) určenou hranicou, kedy je vodič vo všeobecnosti) schopný bezpečne viesť motorové vozidlo.

Hore opísaným postupom si okresný súd splnil povinnosť vykonané dôkazy vyhodnotiť jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach v celom ich súhrne (úplne) v súlade s pravidlami stanovenými pri hodnotení dôkazov bez toho, aby hodnotil dôkazy produkované len v neprospech obžalovaného ako to namietal obžalovaný.

Okresný súd presvedčivo vysvetlil, prečo považoval závery znaleckého posudku znalca Z.. Z. za totožné so závermi Z.. E. pre ustálenie hodnoty koncentrácie alkoholu v krvi obžalovaného a správne rozhodol, že takýto dôkaz nevykoná ako znalecký posudok a súčasne výsluchom znalca, pretože všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie vo veci už bolo možné zistiť z dôkazov vykonaných. Krajský súd len opätovne opakuje, že závery oboch posudkov boli predsa totožné, (až na malé odchýlky, ktoré znalec Z.. E. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 08.11. 2018 vysvetlil a opravil) a neodporovali si.

Bolo už potom len na rozhodnutí súdu, aký rozsah dôkazov vykoná a akej dôkaznej hodnoty pre náležité zistenie skutkového stavu tak, aby mohol vo veci spravodlivo rozhodnúť. Krajský súd má za to, že v danom prípade okresný súd oprel svoje rozhodnutie o vine a o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, lebo súd k správnym a úplným skutkovým zisteniam dôjde len vtedy, keď nielen vykoná všetky dosiahnuteľné dôkazy, ale ich tiež tak v jednotlivostiach ako aj v ich súhrne správne zhodnotí a to tak, aby sa samotné hodnotenie nevymykalo pravidlám logiky.

Správne zistenému skutkovému stavu v danom prípade potom zodpovedá aj jeho správne právne posúdenie okresným súdom a to ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona.

Ani vo výroku o druhu a výmere trestu krajský súd nezistil také skutočnosti, ktoré by viedli k záveru o potrebe tento výrok (aj odvolaním okresného prokurátora napadnutý) zrušiť v prospech, resp. v neprospech obžalovaného. Okresný súd pri ukladaní jednotlivých druhov trestov a ich výmery zjavne prihliadal najmä na jednotlivé hľadiská ukladania trestov, vyplývajúce z ust. § 34 ods. 4 Tr. zákona, ktorými sú spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a a jeho pomery, možnosti jeho nápravy majú na zreteli aj účel trestu, vyplývajúci z ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona, ktorým je ochrana spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odradí iných od páchania trestných činov, ako aj morálne odsúdenia páchatel'a spoločnosťou. Prihliadal aj na ust. § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Okresný súd potom po zohľadnení všetkých uvádzaných hľadísk a kritérií, uložil trest peňažný vo výmere 2.500,- Eur za súčasného ustanovenia náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, pre prípade, že by výkon trestu mohol byť úmyselne zmarený ako aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel po dobu 30 mesiacov.

Podľa názoru krajského súdu takto uložený trest (jeho druh aj výmera) vo svojom súhrne je trestom zákonným, zodpovedá plne zásadám ukladania trestov a odráža závažnosť protiprávneho konania obžalovaného ako aj jeho osobu.

Správne súd prvého stupňa zhodnotil skutočnosť, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, ale neprehliadnuteľným faktom bola aj skutočnosť, že bol v minulosti v rámci priestupkového konania postihnutý a to nielen za menej závažnú priestupkovú činnosť, za čo mu boli aj ukladané sankcie.

Na druhej strane nie je možné súhlasiť s odvolacími námietkami okresného prokurátora, keďže uložený peňažný trest v sume 2.500,- Eur zohľadňuje v danom prípade aj majetkové a finančné pomery obžalovaného a to v čase, kedy bol primátorom mesta a to aj z pohľadu závažnosti konania, ktorého sa mal dopustiť, keďže v danom prípade nedošlo k spôsobeniu žiadnych následkov v podobe škody, na majetku občanov.

Tiež aj takto uložený trest zákazu činnosti vo výmere 30 mesiacov zohľadňuje v plnej miere osobu páchatela, jeho priestupkovú minulosť, ako aj samotnú osobu obžalovaného a preto považuje krajský súd trest zákazu činnosti spojený aj s peňažným za trest primeraný a zodpovedajúci naplneniu účelu trestu jednak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Nad rámec doposiaľ uvedeného, v reakcii na odvolacie námietky obžalovaného, krajský súd uvádza, že neobstojí námietka obžalovaného, prezentovaná v odvolaní, že pochybil okresný súd, pokiaľ riadnym spôsobom nezdôvodnil, prečo zásadným spôsobom zvýšil výmeru trestu u obžalovaného oproti trestu, ktorý ukladal obžalovanému v rámci trestného rozkazu zo dňa 05.02.2018.

V prvom rade je potrebné poukázať na znenie ust. § 355 ods. 3 Tr. poriadku, z ktorého plynie za bodkočiarkou - pri prejednávaní vecí na hlavnom pojednávaní nie je samosudca viazaný právnou kvalifikáciou ani druhom a výmerou trestu, obsiahnutým v trestnom rozkaze, pokiaľ bol proti trestnému rozkazu podaný odpor.

V danom prípade okresný súd po podaní odporu predsa vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní, kde obžalovaný mal možnosť predkladať dôkazy, doplnil toto dokazovanie aj o dôkazy ním predložené, pričom dospel k záveru, ktorý je potom prezentovaný aj v samotnom výroku o druhu a výmere trestu, o ktorom už ako bolo spomenuté, krajský súd konštatoval, že je zákonným a dôvodným a spĺňa všetky kritéria pre ukladanie trestu a považuje ho za primeraný.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd dospel k záveru, že ako odvolanie obžalovaného, tak aj okresného prokurátora nie sú dôvodné a preto postupom podľa § 319 Tr. poriadku tieto zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.